

Nr 42.

Av herr **Hansson** i Skediga, om *höjning av den övre åldersgränsen för inträde i erkänd sjukkassa.*

Föregående års riksdag, höstsessionen, beslöt viss ändring i bland annat 9 § förordningen om erkända sjukkassor. Förändringen avsåg en kompletterande bestämmelse, som gav erkänd sjukkassa rätt att på kollektiv väg medgiva anslutning av grupper, anställda vid visst företag, även om för dem, som tillhörde gruppen, de för individuellt inträde gällande villkoren ej uppfylldes. Tidigare hade sådan anslutning måst ske genom anlitan- de av särskilda understödsföreningar enligt lagen om dylika föreningar. Efter den genomförda förändringen är det möjligt att ansluta olika grupper anställda direkt till de erkända sjukkassorna. Man kan härigenom förvänta en relativt kraftig ökning av antalet medlemmar i den statsunderstödda sjukkas- serörelsen.

Man kan fråga vilket det egentliga syftet med den nu vidtagna ändringen av sjukkassee förordningen var. Om man ville befrämja en ökad anslutning till de erkända sjukkassorna hade det varit naturligast att höja inträdes- åldern med förslagsvis tio år. Enligt gällande bestämmelser kan inträde i erkänd sjukkassa beviljas var och en som fyllt femton men inte femtio år. Den inträdessökande bör vidare ha god hälsa och icke vara behäftad med lyte, vilket medför eller kan medföra väsentlig nedsättning av arbetsförmå- gan eller påkalla läkarvård i större utsträckning.

Vad inträdesåldern beträffar är att märka att erkänd sjukkassa icke be- höver, men har rätt att bevilja den inträde som fyllt fyrtio men inte femtio år. Det betyder i praktiken att den övre gränsen för inträdesåldern i erkänd sjukkassa ligger vid fyrtio år. Hittills ha endast ett fåtal erkända sjukkas- sor i sina stadgar medgivit rätt för personer mellan fyrtio och femtio år att vinna inträde. De hinder, som gälla vid individuellt inträde, undvikas emel- lertid, om anslutning till den statsunderstödda sjukkasserörelsen sker på kollektiv väg. Personer över femtio år kunna härigenom bli medlemmar i erkända sjukkassor.

De erkända sjukkassorna erbjuda sina medlemmar avsevärda förmåner, vartill staten årligen bidrager med avsevärda belopp. Ur dessa synpunkter förefaller det rimligt att dylika förmåner tillkomma alla medborgare utan inskränkning. Men så sker icke, därigenom att den övre åldersgränsen vid individuellt inträde i allmänhet är fyrtio år. Stora grupper av de äldre bland jordbruksbefolkningen ställas på så sätt utanför de sociala förmåner, sam-

hället skänker sina medlemmar vid sjukdomsfall. Framför allt småbrukare och lägenhetsägare, vilka som egna företagare ej tillhöra ekonomiska understödsföreningar, drabbas hårt av den ekonomiska belastning som en kortare eller längre tids sjukdom innebär. De äldre bland lantarbetarna ha med hjälp av sina fackföreningar vunnit inträde i de erkända sjukförsäkringarna och sålunda fått sina sjukförsäkringar tillfredsställande ordnade.

För att råda bot på dessa uppenbara olägenheter synes det vara väl motiverat att höja den övre gränsen vid individuellt inträde i erkänd sjukförsäkring till sextio år. Inträde i sjukförsäkringarna skulle sålunda icke kunna vägras personer, som ännu icke fyllt sextio år och i övrigt befinna sig vid god hälsa.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av 9 § i förordningen om erkända sjukförsäkringar, att inträde kan beviljas den som fyllt 15 men inte 60 år.

Stockholm den 16 januari 1945.

K. E. Hansson,
Skediga.